

Boros Imre: Brókerbetegségek

2015 március 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A rendszerváltástól a magyarok, mint más térségbeli népek, a szabadság és a jólét közeli eljövetelét várták – sokan leginkább azonnal.

A személyes szabadság megéléséhez elengedhetetlenül szükséges törvényi és intézményi keretek hamar

létrejöttek, de a jólétre negyedszázad után is várni kell. Mert a várt jólét nincs, s?t, éppen ellenkez?leg, az eltelt huszonöt év gazdasági romlást hozott a többségnek. A gazdaság átalakításának folyamatában kulcsszerepe volt a pénzügyi rendszert szabályozó törvényeknek, a bankok, biztosítók, brókerek tevékenységét szabályozó eljárásrendnek. (A korabeli terminológia ezt nevezte gazdasági szabályzó rendszernek.)

Néhai Andrew Sarlós is így látta, amikor kissé keser?en rótta fel, hogy ugyan?k egymillió dollárt fordítottak a szerintük a sikerhez szükséges törvények kidolgozására és a parlamenten történ? átpofozására a nyolcvanas évek végén, de mégsem jött el a vár eredmény. Andrew Sarlós nyilván arra gondolt, hogy a választásokat 1990-ben nem az SZDSZ nyerte, ezért nem ment teljesedésbe a „nagyszer?” tervezet, hogy az országot cs?dbe küldik, majd az államadósságot fillérekért felvásárolják, és a nekik kedves kormánnyal hazai vagyonra cserélik fillérekért, így pár száz millió dollárért az övék lett volna az ország gazdasági gerince. (Ezt takarta az akkoriban er?sen reklámozott balliberális „gazdasági csodafegyver”, az adósság-részvénycsere.) Baj azonban így is ért bennünket b?ven, máig ható módon. Gondoljunk csak azokra a törvényekre, amelyek lehet?vé tették, hogy a magyar bankokat szétlopják, majd a kereskedelmi bankokat ötmilliárd, a jegybankot pedig húszmilliárd dollárért az államadósság terhére konszolidálják, majd a teljes bankrendszert szinte ingyen, frissen felt?késítve, külföldiek kezébe adják.

Az ezekhez kapcsolódó új államadósság-tételek nélkül ma az államadósság harminc-negyven százaléka lehetne a GDP-nek. A megmaradt forrásokat pedig a gazdaság és a társadalmi „igényeinek kielégítésére” lehetne fordítani. És ha így történt volna, akkor ma a gazdaság teljesítménye legalább háromszorosan haladhatná meg az 1989-as szintet, szemben ama mérhet? csak alig húszszázalékos többlettel.

Külön kell szólni a legendás devizaalapú hitelekr?l, amelyekkel sikerült háztartások százezreit, kis- és középvállalkozások tízezreit, azaz szinte a teljes hazai középosztályt a leszakadók egyre szélesed? táborába taszítani. Brókerbotrányból is volt b?ven az elmúlt évtizedekben, és van még ma is. Negyedszázad kínos és sok szenvedést okozó megpróbáltatásai után célszer? néhány következtetést levonni a lényeget illet?en: Sarlósék és hazai csatolmányaik nyilván nem azon munkálkodtak és munkálkodnak még ma is, hogy ne maguknak, azaz a pénzügyi szolgáltató szektornak szerezzenek meglehet?sen barátságos kedvezményeket, ha kell, akár törvényekkel is alátámasztva. Bizony ezek a jogszabályok nem a fogyasztók (tízmillió magyar állampolgár és

vállalkozásaik) kényelmi szempontjait veszik figyelembe ma sem.

Ezek a törvények távolról sem fogyasztóbarátok, s?t éppen ellenkez?leg, a fogyasztót, az ügyfelet a vadászat tárgyának tekintik, azaz leginkább baleknak. A jelenleg még hatályos törvények szerint az értékpapír-állományokat az azok nyilvántartására rendelt intézmény (KELER) a bróker neve alatt tartja nyilván, de „nem könyveli szét” külön az ügyfél és brókercég tulajdonára. A brókerekre van bízva, hogy az ügyfeleknek, azaz a levadászott balekoknak mit igazolnak vissza. Ezért van lehet?ségük a pénzügyi befektet?knek az ügyfél és a saját pénzük között lavírozni, és bizony a brókerek e lavírozások során ritkán tévednek a saját kárukra.

Ennél is nagyobb hiba azonban, hogy nem szabályozzák törvényi korlátok a vállalható kockázat mértékét, így el?fordulhat, hogy a nagy kockázatú, de nyereséges üzlet a brókeré, a bukta meg az ügyfélé. El?fordulhat az is, hogy jogtalanul olyan pénzekkel is vállalnak a brókercégek kockázatos ügyleteket, amelyek ebb?l ki vannak tiltva, például letétek, állami cégek pénzei stb. Sajnos az ilyesmit csak folyamatba épített ellen?rzéssel lehetne kiszúrni.

A több mint egy évtizede vonagló K & H Equities-ügy pedig arra tanított meg bennünket, hogy miként lehet banki függ? számlákon, amelyek soha nem kerülnek f?könyvi rögzítésre, így elkerülik a könyvvizsgálók látószögét is, a valós üzleti eseményeket rendben lév?ként tálalni az ügyfeleknek. Az apró-csepr?, további trükköknek pedig se szeri, se száma. Ezeket csak azok ismerik, akiknek a sors szeszélye folytán megadatott az a kegy, hogy pénzügyekkel kapcsolatos törvényeket sugalmazzanak.

Könny? mondani, de a feladat mégis világos, ha meg kívánunk szabadulni a további botrányoktól: ügyfélbaráttá kell tenni a szabályokat. Mindenekel?tt behatárolttá kell tenni a vállalható kockázatokat az ügyfelek részére is, kiváltképpen a magas kockázatú derivatív üzletek területén. Meg kell er?síteni a személyes felel?sségeket is. Ügyvezet?k és tulajdonosok teljes vagyona legyen mintegy alárendelt feltételes t?keelem a cég mérlegében feltüntetve, az összes növekménnyel együtt. Ha valaki ebb?l kihagy valamit, az eljárás egyezzen meg az adócsalási eljárással a következményekkel együtt.

Ami az ellen?rzés hatékonyságát illeti két út járható. Az egyik a gyakorisággal és az átfogó jelleggel kapcsolatos, a másik a folyamatos elektronikus adatszolgáltatással, hasonlóan a NAV online pénztárgépeihez, hogy ha kell, beavatkozhasson. Cselekedni pedig gyorsan kell, mert a társadalom szöveteinek további roncsolása magába a demokráciába vetett hitet rombolja.

Boros Imre – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Ajánló